

वा० रा०

॥१२२॥

सामान्येनोक्तं विशेषेणाह ॥ यस्मादिति ॥ ईदृशं मत्सुत्रीधर्षणरूपं ॥ ६ ॥ ७ ॥ धक्ष्यते नाशयिष्यति ॥ ८ ॥ विलयंगमन् विलयंगमिष्यति ॥ ९ ॥ सर्वमुच्छ्रयं चराच
रप्राणिमात्रं उच्छ्रयत उद्भवतीत्युच्छ्रयः ॥ पांसुवर्षमिवालक्ष्यं प्रसिद्धप्रलयकालिकमहापांसुवर्षमिवप्राप्य सप्तरात्रं सप्तरात्रिपर्यंतमलक्ष्यं भविष्यति ॥ विनष्टपुरपौरजान
पदं भविष्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ तमाश्रमनिवासिनं स्वाश्रमनिवासिनं ॥ जनपदांतेषु दंडजनपदसीमांतदेशेषु ॥ ११ ॥ सोश्रमावसथ इत्यार्षः संधिः स आश्रमनिवासीत्यर्थः ॥

यस्मात्सकृतवान्यापमीदृशं घोरसंहितं ॥ तस्मात्प्राप्स्यति दुर्मेधाः फलं पापस्य कर्मणः ॥ ६ ॥ सप्तरात्रेण राजासौ सपुत्रवलवाहनः ॥
पापकर्मसमाचारे वधं प्राप्स्यति दुर्मतिः ॥ ७ ॥ समंताद्योजनशतं विषयं चास्य दुर्मतेः ॥ धक्ष्यते पांसुवर्षेण महता पाकशासनः ॥ ८ ॥
सर्वसत्त्वानियानीहस्थावराणि चराणि च ॥ महता पांसुवर्षेण विलयं सर्वतोगमन् ॥ ९ ॥ दंडस्य विषयो यावत्तावत्सर्वसमुच्छ्रयं ॥ पांसुव
र्षमिवालक्ष्यं सप्तरात्रं भविष्यति ॥ १० ॥ इत्युक्त्वा क्रोधताम्राक्षस्तमाश्रमनिवासिनं ॥ जनं जनपदांतेषु स्थापयतामिति चाब्रवीत् ॥ ११ ॥
श्रुत्वा तूशनसो वाक्यं सोश्रमावसथोजनः ॥ निष्क्रान्तो विषयात्तस्मात्स्थानं चक्रेथवांत्यतः ॥ १२ ॥ सतथोक्त्वा मुनिजनमरजामिदमब्र
वीत् ॥ इहैव वस दुर्मेधे आश्रमे सुसमाहिता ॥ १३ ॥ इदं योजनपर्यंतं सरः सुरुचिरप्रभं ॥ अरजे विज्वराभुंक्ष्व कालश्चात्र प्रतीक्ष्यतां ॥ १४ ॥
त्वत्समीपे च ये सत्त्वा वासमेष्यंति तां निशां ॥ अवध्याः पांसुवर्षेण ते भविष्यंति नित्यदा ॥ १५ ॥ श्रुत्वा नियोगं ब्रह्मर्षेः सारजा भार्गवी तदा ॥
तथेति पितरं प्राह भार्गवं भृशदुःखिता ॥ १६ ॥ इत्युक्त्वा भार्गवो वासमन्यत्र समकारयत् ॥ तच्च राज्यं नरेन्द्रस्य सभृत्यवलवाहनं ॥ १७ ॥

एतावता कथं तदमृगद्विजमित्यस्योत्तरमुक्तं ॥ १२ ॥ अथ निर्जनं वनं कथं तपसे प्रविष्ट इत्यस्योत्तरमाह ॥ सतथेति ॥ वासप्रयोजनमाह ॥ सुसमाहिता शोभनसमाधिमती
भूत्वेत्यर्थः ॥ समाध्यनुष्ठाने निमित्तमाह सुदुर्मेधे इति ॥ यस्माद्दंडधर्षणसहिष्णुर्दुर्मतिरसि ॥ अतस्तत्पापनिवृत्तये समाधिरावश्यक इति भावः ॥ १३ ॥ पांसुवर्षे कथं वासस्त
त्राहेदमिति ॥ १४ ॥ ये सत्त्वाः पशुपक्ष्यादयः वासमेष्यंति सप्तरात्रमभ्येपीति शेषः ॥ एवं चोशनोनुग्रहेण सरः प्रदेशस्य सुखावासत्वाच्च तपसे प्रविष्ट इति भावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

उ० कां०

॥१२२॥